

2. Оцінка основних факторів, що визначають структуру капіталу: галузеві особливості господарської діяльності; стадія життєвого циклу фірми (нові компанії для розвитку більше використовують позичкового капіталу, а інші – власні кошти); кон'юнктура товарного та фінансового ринків; рівень прибутковості поточної діяльності; податкове навантаження на компанію; міра концентрації акціонерного капіталу. З урахуванням цих та інших чинників управління структурою капіталу передбачає вирішення двох основних завдань: встановити пропорції використання власного або зовнішнього капіталу; забезпечити (за необхідністю) залучення додаткового внутрішнього або зовнішнього капіталу.

3. Оптимізація структури капіталу за критерієм прибутковості власного капіталу.

4. Оптимізація структури капіталу за критерієм мінімізації його вартості (ціни), що базується на попередній оцінці власного та залученого капіталу за різних умов його залучення й варіантних розрахунках середньозваженої вартості капіталу.

Список використаних джерел

1. Бланк І. А. Інвестиційний менеджмент: Підручник / І. О. Бланк. за ред. А. А. Мазаракі, Київський національний торговельно-економічний ун-тет, К.:КНТЕУ, 2003. – 398 с.

2. Загорянська О. Л. Інвестиційний клімат і чинники, що його формують // Вісник КДПУ імені М.Остроградського. – 2008. – Вип.1/ (48). – Ч.1. – С. 124-126.

3. «Про інвестиційну діяльність» [Електронний ресурс] // Закон України від 15.04.2014 р. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12.

УДК 65:338.242

РОСОЛА У. В.,
старший викладач кафедри фінансів,
СМЕТАНА В.,
студент,
Мукачівський державний університет

ЗДІЙСНЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ КРИЗОВИХ ЯВИЩ

В Україні розвиток економіки залежить від сприятливості інвестиційного клімату, так як на ефективних інвестиціях формується розвиток її виробничих сил. Нестабільність економіки, якій властива розбалансованість економічної системи, призводить до зменшення кількості прямих іноземних інвестицій в економіці. Тому потрібно дослідити джерела, стан і обсяги інвестицій в Україні, збільшення повноважень держави в реалізації припливу інвестицій в економіку країни.

Одна з головних проблем інвестування в Україні сьогодні – дуже обмежена кількість інвестиційних інструментів. Під приводом вічної боротьби з відпливом капіталу законодавство забороняє українцям інвестиції за кордон, наприклад, купівлю єврооблігацій чи акцій на американських або європейських торгових майданчиках. У підсумку громадяни намагаються обійти ці обмеження через відкриття компаній за кордоном або рахунків фізосіб в іноземних банках.

Україна має значний інвестиційний потенціал, зокрема: володіє багатими природними ресурсами; має вигідне географічне положення; сприятливий клімат, родючі ґрунти для ведення сільськогосподарського виробництва; розвинену транспортну інфраструктуру. Привабливість української економіки для іноземних інвесторів пов'язана з наявністю відносно дешевої кваліфікованої робочої сили, з налагодженням зв'язків з європейськими країнами тощо. Незважаючи на те що Україна має велику інвестиційну привабливість, вона відчуває гостру потребу у значних обсягах іноземного капіталу у вітчизняну економіку, що залежить від багатьох причин.

Надходження іноземних інвестицій поліпшує стан та ефективність національного господарства, сприяє залученню інноваційних технологій, поліпшенню якості продуктів харчування вітчизняного виробництва, насиченості внутрішнього ринку високоякісними товарами, створенню нових робочих місць, нарощуванню експортного потенціалу, використанню ресурсів, налагодженню економічних зв'язків між господарюючими суб'єктами тощо. Однак інвестиційна привабливість України сьогодні залишається низькою через несприятливий інвестиційний клімат. Події 2013-2016 рр. в Україні суттєво вплинули на національну економічну систему, що призвело до низки негативних тенденцій основних макроекономічних показників, у тому числі мало вплив на кількість та якість залучених іноземних інвестицій, адже їхня ефективність залежить не стільки від кількісних обсягів, скільки від зумовлених ними якісних перетворень в економічних відносинах та розвитку економіки. Саме діючий збройний конфлікт на сході країни має значний вплив на іноземне інвестування, низка іноземних компаній прийняли рішення припинити діяльність та залишити країну (або вирішили припинити подальше інвестування) до покращання загальних умов діяльності.

На сьогодні найбільший обсяг інвестицій надходить в промисловість. У 2016 р. на неї припадає 33,6% внутрішніх та 29,4% іноземних інвестицій в економіку. Проте, це пояснюється ефектом масштабу (часткою вкладу в економіці), а не реальною привабливістю галузі для інвесторів. Про це, зокрема, свідчать середньорічні індекси капітальних інвестицій за галузями.

Перші місяці за обсягами залучених внутрішніх та іноземних інвестицій посідають виробництво харчових продуктів, напоїв та тютюнових виробів та металургія. Їхні частки на кінець третього кварталу 2016 р. становили відповідно 17% та 11,9% внутрішніх інвестицій, та 18,7% та 39,7% прямих іноземних інвестицій. Проте, на превеликий жаль, незначними є інвестиції в локомотив прогресу – машинобудування, відтворення основних засобів якого формує цикли економічного піднесення [1].

Оцінюючи незадовільний стан процесу іноземного інвестування, експерти вважають головною причиною цього недосконалу політику уряду. В Україні було зроблено низку кроків щодо вдосконалення інвестиційного законодавства, зокрема затверджено Концепцію Державної цільової програми формування позитивного міжнародного іміджу України; набрав чинності Закон України «Про підготовку та реалізацію інвестиційних проектів за принципом «єдиного вікна»; створена Національна інвестиційна Рада при Президентові України; ухвалено Закон «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо захисту інвесторів», який посилює правовий захист інвесторів, проте поки що ці заходи не призвели до суттєвого поліпшення інвестиційного середовища в нашій країні [2, с. 194].

Негативний вплив кризових явищ призвів до різкого скорочення обсягів усіх видів капітальних інвестицій, негативна динаміка збереглася і досі, що свідчить про чутливість інвестиційної сфери до циклічних коливань економіки.

За таких обставин державне регулювання інвестиційної діяльності потрібно спрямувати на пряме управління інвестиціями, а також – на контроль за законністю здійснення інвестиційної діяльності всіма учасниками та інвесторами. Держава має стати надійним помічником, а іноді, як наприклад, у державно-приватному партнерстві, й – партнером. Інша, важлива складова – залучені кошти. Банківська система за підтримки держави має забезпечити вливання фінансових ресурсів в економіку. В цьому аспекті актуальними є питання страхування та гарантування інвестицій, і держава на цьому ринку має запровадити чіткі правила гри. Але, наприклад, зволікання з ухваленням законопроекту щодо експортно-кредитного агентства, а також відсутньою чіткої стратегії в державі, а значить і нерозумінням що буде після 2020 року, свідчить про те, що сьогодні, на жаль, саме держава в особі законодавчої та виконавчої гілки влади є основним гальмом у створенні інституційної основи для активізації інвестиційної діяльності.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт Державного комітету статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

2. Гура А. О. Інвестиційний клімат в Україні: сучасний стан та напрями покращення / А. О. Гура // Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. – 2015. – Вип. 15. – С. 188-196.

УДК 330.322

РУДЕНКО В. В.,
к.е.н., доцент кафедри фінанси і кредит,
ПЛАХОТНЮК Р. А.,
студентка,
Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ: ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ РОЗВ'ЯЗАННЯ

Інвестиції відіграють важливу роль у розвитку економіки будь-якої країни, сприяючи розширеному відтворенню, освоєнню нових виробничих секторів, розвитку науково-технічного прогресу та підвищенню якості життя населення. Однак приплив інвестицій залежить насамперед від інвестиційної привабливості самої країни. Тому можливості стабільного економічного зростання та зміни існуючого становища України на світових ринках багато в чому залежать від того, як розв'язуватимуться проблеми підвищення інвестиційної привабливості держави.

Україна, будучи державою з великими можливостями, не входить до числа провідних країн за інвестиційною привабливістю, крім того останнім часом відчувається збільшення недовіри стосовно України з боку зарубіжних і вітчизняних інвесторів. Це відбувається через низку причин, що створюють перешкоди для залучення інвестицій.

Першою причиною низької інвестиційної привабливості України є недосконала нормативно-правова база, що регулює діяльність інвесторів. Постійні зміни в законодавстві та численні підзаконні акти ускладнюють діяльність інвесторів усередині країни. Невизначеність правового поля, відсутність державних гарантій для інвесторів, суперечливість і неясність конкретних нормативно-правових актів, низька адаптація українського законодавства до європейських стандартів, неповнота, незавершеність законодавства загалом, – причини багатьох і різноманітних обставин, що перешкоджають прийняттю позитивних рішень про інвестування в українську економіку.

Другою причиною, що зумовлює низьку інвестиційну привабливість України, є політична ситуація. Інвесторам важлива політична стабільність у державі, де будуть

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>